

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 24C/50/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116204056
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3116204056.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr.Vierou Kumovou v spore žalobcu WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO 34 127 798, práv. zastúpený JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO 36 866 958 proti žalovanému 1/ D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX-XX, R. A., žalovanej 2/ U. N., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX/XX-XX, R. A., obaja práv.zast. LAWS, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Rajsá 7, Bratislava, IČO 36 729 078 o zaplatenie 11.115,81 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie sa v časti o zaplatenie 160,- Eur z a s t a v u j e
- II. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 4.669,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 4.669,31 Eur od 11.10.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.
- IV. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovaným domáhal zaplatenia 11.115,81 Eur spolu s úrokmi, úrokmi z omeškania a trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0363405832 zo dňa 22.6.2007 (ďalej len "zmluva o splátkovom úvere") poskytol právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO 00 151 653 (ďalej len "Slovenská sporiteľňa, a.s.") žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 380.000 Sk s dohodnutou premenlivou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 11,35%. Podpísaním zmluvy o splátkovom úvere sa žalovaní 1/ a 2/ v zmysle článku I. bod 1. zmluvy o splátkovom úvere zaviazali spoločne a nerozdielne poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a poplatky, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5.413 Sk mesačne, splatných k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom prvá splátka úveru bola splatná dňa 20.7.2007. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.5.2017. Ročná percentuálna miera nákladov je dohodnutá vo výške 13,01 %. Dohodou o ručení zo dňa 22.6.2007 sa právny predchodca žalovanej 3/ nedovolateľne a bezpodmienečne zaviazal, že na prvú písomnú výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. obsahujúcu jej vyhlásenie, že žalovaní 1/ a 2/ neuhradili pohľadávky riadne a včas, uhradí túto pohľadávku Slovenskej sporiteľni, a.s. v lehote ňou určenej. Nakoľko právny predchodca žalovanej 3/ zomrel dňa 15.4.2011, jeho právnym nástupcom sa na základe osvedčenia o dedičstve zo dňa 7.7.2011, sp. zn. 16D/418/2011, vydaného Mgr. Adrianou Laczkovou, notárkou ako súdnou komisárkou na základe poverenia Okresného súdu Trenčín, stala žalovaná 3/. Výzvami zo dňa 15.08.2014 Slovenská sporiteľňa, a.s. písomne vyzvala žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy do 15 dní od doručenia daných výziev. Žalovaní však na tieto výzvy vôbec nereagovali. Nakoľko žalovaní porušili povinnosti, pristúpila Slovenská sporiteľňa, a.s. k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti ku dňu 09.09.2014. Dňa 25.09.2014 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovaným Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE postúpená na žalobcu. Oznameniami zo dňa 07.10.2014 upovedomila

Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovaných o postúpení pohľadávky. Ku dňu 25.09.2014 dosiahla výška splatného dlhu žalovaných celkom sumu 11.475,81 Eur. Uvedená suma pozostávala z istiny vo výške 9.301,82 Eur, príslušenstva vo výške 2.173,99 Eur. Úhrady zo dní 04.02.2015 a 17.03.2015 v celkovej výške 60 Eur boli započítané na najstaršie nezaplatené príslušenstvo. Úhrady za obdobie od 20.04.2015 do 19.01.2016 v celkovej výške 300 Eur boli započítané na istinu pohľadávky v dôsledku čoho táto klesla zo sumy 9.301,82 Eur na sumu 9.001,82 Eur. Po zohľadnení došlých úhrad je dlh žalovaných ku dňu 25.9.2014 vo výške 11.115,81 Eur (istina 9.001,82 Eur + príslušenstvo 2.113,99 Eur). Podaním doručeným súdu 23.12.2016 zoberal žalobca žalobu v časti zaplatenia sumy 160 Eur späť z ktorého dôvodu sa následne domáhal zaplatenia sumy vo výške 10.955 Eur spolu s príslušenstvom.

2. Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ v podaniach doručených súdu dňa 27.06.2016 zhodne uviedli, že žalobca sa domáha premlčaného nároku, zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a pri jej uzatváraní boli použité nekalé praktiky. Všeobecné obchodné podmienky žalovaní nepodpísali a preto neboli dohodnuté zmluvnými stranami. Zmluva neobsahuje náležitosti - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalovaná suma 11 115,81 Eur nie je preukázaná žiadnym dôkazom. Je to vymyslená suma. Žalobca nemá zmluvný vzťah so žalovanými a nikdy ho ani nemal a nie je legitímnym účastníkom. Uvedené tvrdenia sú uvádzané aj vo vyjadrení predloženom zástupkyňou žalovaných 1/ a 2/ na pojednávaní dňa 15.2.2017. Zástupkyňa žalovaných 1/ a 2/ na pojednávaní konanom dňa 15.2.2017 ďalej uviedla, že podľa § 52 Občianskeho zákonníka sa v predmetnom konaní jedná o spotrebiteľskú zmluvu kde sa má, pokiaľ sa neustanoví inak, započítať úhrada splátok na istinu, potom na úrok a iné poplatky. Disponuje dokladom ako žalovaní splácali úver, na ktoré spoločnosti bol postupovaný, aké finančné prostriedky zaplatili daným spoločnostiam vynímajúc tri, ktoré vyzvali na výpis, pričom celková suma činí 11 887,34 Eur a poskytnutá suma úveru bola 12 613,69 Eur.

3. Po vykonanom dokazovaní súd rozsudkom zo dňa 15. februára 2017, č.k. 24C/50/2016-186 zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 11.115,81 Eur s príslušenstvom a výrokom II. rozhodol, že žalovaný 1/, žalovaná 2/ a pôvodne i žalovaná 3/ majú nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % trov konania. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 08.novembra 2018 č.k. 4Co/23/2018-256 odvolacie konanie o odvolaní žalobcu proti žalovanej 3/ zastavil s tým, že žalovaná 3/ nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby proti žalovaným 1/, 2/ a vo výroku o náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Skonštatoval, že pokiaľ z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.09.2014 vyplýva, že žalovaní boli v omeškaní dlhšie ako tri mesiace, keďže došlo k porušeniu bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu a žalovaní boli vyzvaní výzvami zo dňa 15.08.2014 na zaplatenie pohľadávky, je potrebné považovať túto podmienku 90 dňovej lehoty podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách za splnenú, keď k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 25.09.2014 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE. Vzhľadom na uvedené je potrebné považovať postúpenie pohľadávky medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom za platné, a teda žalobca je aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby. Úlohou súdu I. inštancie v ďalšom konaní bude vec na základe podanej žaloby žalobcu meritórne prejednať a vo veci rozhodnúť.

4. Podaním zo dňa 19.12.2016, doručeným súdu dňa 23.12.2016 zoberal žalobca žalobu o zaplatenie 160,- Eur z dôvodu úhrad dňa 21.03.2016, 29.03.2016, 15.04.2016, 12.05.2016 po 40,- Eur spolu, 160,- Eur späť.

5. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Na základe uvedeného súd konanie pre späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 160,- Eur podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku v tejto časti zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. Pred zrušením rozsudku zo dňa 15.februára 2017 súdom II. inštancie vykonal súd dokazovanie žalobou, plnomocenstvom, výpisom z obchodného registra žalobcu, zmluvou o splátkovom úvere č. 0363405832, dohodou o ručení zo dňa 22.6.2007, výzvou Slovenskej sporiteľne žalovanému 1/ a žalovanej 2/ zo dňa 15.8.2014, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, oznámením o postúpení pohľadávok, osvedčením o dedičstve, všeobecnými obchodnými podmienkami, vyjadrením žalovanej 3/ zo dňa 27.5.2016, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti adresovanej Miroslavovi Homolovi zo dňa 10.9.2014, komunikáciou medzi právnym zástupcom žalobcu a právnym zástupcom žalovanej 3/, vyjadrením žalovaného 1/ zo dňa 13.6.2016, vyjadrením žalovanej 2/ zo dňa 13.6.2016, výpisom

z obchodného registra Slovenskej sporiteľne, a.s., vyjadrením žalobcu zo dňa 21.7.2016, výzvou Slovenskej sporiteľne, a.s. adresovanej K. H., všeobecnými obchodnými podmienkami, vyjadrením žalovanej 3/ zo dňa 12.10.2016, úmrtným listom K., osvedčením o dedičstve, vyjadrením žalobcu zo dňa 19.12.2016 a zo dňa 3.2.2017, vyjadrením zástupkyne žalovaných 1/ a 2/ predloženým na pojednávaní konanom dňa 15.2.2017, žiadosťami o zaslanie vyúčtovania (spolu s podacími hárkami) adresovaných spoločnostiam: HAVEL HOLÁSEK, CASH COLLECTORS SK s.r.o., INVEST-KAPITAL, žalobcovi, BL Consulting s.r.o. a zistil tento skutkový stav:

9. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX súd zistil, že túto uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ so žalovaným 1/ a žalovanou 2/ ako dlžníkmi. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške XXX XXX Sk(XX.XXX,XX Eur), úroková sadzba bola dohodnutá ako premenlivá 11,35%, poplatok za správu úveru bola 60 Sk mesačne, výška splátky 5 413 Sk(179,68Eur), splatnosť prvej splátky istiny 20.7.2007, počet splátok 119, konečná splatnosť úveru 20.5.2017, RPMN 13,01 %. Podľa sadzobníka poplatkov SLSP, a.s. bol s účinnosťou od 1.10.2010 zvýšený poplatok za správu úveru na 2,99 Eur mesačne.

10. Súčasťou zmluvy o úvere podľa čl. II bod 2 sú všeobecné obchodné podmienky /ďalej len "VOP"/ , podľa bodu 7.6.1 písm. a/ ktorých ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

11. Zo Všeobecných obchodných podmienok súd zistil, že v bode 19.16 sa uvádza "klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

12. Z výziev zo dňa 15.8.2014 (čl. 12, 13) súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. vyzvala žalovaného 1/ a žalovanú 2/ na uhradenie pohľadávky vo výške 4.863,60 Eur s ktorou úhradou sú v omeškaní ku dňu 14.08.2014. Z relácie pošty (čl. 139, 140) súd zistil, že predmetné výzvy si žalovaní 1/ a 2/ neprevzali v odbernej lehote a dňom 09.09.2014 boli vrátené Slovenskej sporiteľni, a.s..

13. Z predloženého prehľadu úhrad za obdobie od 30.06.2007 súd zistil, že žalovaní 1/,2/ na vyčerpaný úver uhradili za obdobie od uzavretia zmluvy do 20.12.2008 sumu 93.517,30 Sk(3.104,21 Eur a od 30.01.2009 do 12.05.2016 sumu 8.579,04 Eur, celkom 11.683,25 Eur.

14. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.09.2014 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému 1/ a žalovanej 2/, že z dôvodu porušenia bodu 7.6.1 písm. a) VOP vyhlásila ku dňu 09.09.2014 mimoriadnu splatnosť úveru a ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavuje ich pohľadávka sumu vo výške 11.412,68 Eur.

15. Z oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 07.10.2014 (čl. 16,17,18) súd zistil, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že došlo k postúpeniu pohľadávky v celkovej výške 11.475,81 Eur na žalobcu.

16. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 06.11.2020 k predloženiu špecifikácie nároku v časti istiny bez kapitalizácie, a to do 11.11.2011 uviedol, že má za to, že uvedené predložil v podaní zo dňa 19.12.2016, v ktorom uviedol, že ku dňu 25.09.2014 predstavovala pohľadávka po zohľadnení všetkých úhrad sumu 10.995,81 Eur a pozostávala z: 1. Kapitalizovanej istiny vo výške 8.881,82 Eur, 2. Príslušenstva vo výške 2.113,99 Eur. Dodal, že kapitalizovaná istina vo výške 8.881,82 Eur pozostáva z: a) Nezaplatenej čistej istiny poskytnutého úveru vo výške 8.105,38 Eur. Úveroví dlžníci na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0363405832 zo dňa 22.06.2007 zaplatili celkom sumu 11.683,25 Eur, pričom z celkovo poskytnutej sumy 12.613,69 Eur bola na istinu pohľadávky započítaná suma 4.508,31 Eur a zvyšok zaplatenej sumy bol započítaný na príslušenstvo pohľadávky. Z uvedeného vyplýva, že výška nezaplatenej istiny je 8.105,38 Eur a je vypočítaná ako rozdiel medzi poskytnutým úverom Slovenskou sporiteľňou, a.s. vo výške 12.613,69 Eur a sumou 4.508,31 Eur, t.j. sumou, ktorú dlžníci zaplatili na istinu pohľadávky. V dôsledku kapitalizácie úrokov a poplatkov sa v zmysle bodu 5.2 Úverových podmienok mesačné poplatky a úroky pripočítavali v deň ich splatnosti k istine a v ďalšom období sa úroky počítali z novej istiny. Kapitalizované príslušenstvo pohľadávky pozostávalo z - nezaplatených úrokov vo výške 752,52 Eur, kapitalizovaných do istiny; jedná sa o úroky vyčíslené za obdobie do 11.11.2011; - nezaplatených poplatkov vo výške 23,92 Eur. V súvislosti s výzvou súdu žalobca uvádza, že istina pohľadávky (nie splatná) ku dňu 11.11.2011 predstavovala celkom sumu 9.402,49 Eur (z toho kapitalizovaná istina v

časti poplatkov a úrokov predstavovala sumu 776,44 Eur a čistá istina 8.626,05 Eur). V dôsledku úhrad uskutočnených po 11.11.2011 došlo k zníženiu čistej istiny na sumu 8.105,38 Eur. Žalobca si v konaní zároveň uplatnil príslušenstvo pohľadávky vo výške 2.113,99 Eur, ktoré pozostávalo z: - úrokov vo výške 2.077,17 Eur. Tieto úroky boli vyčíslené z dlžnej istiny za obdobie od 12.11.2011 do 25.09.2014, pri úročení dlžnej istiny ročným úrokom 11,35 %, - úrokov z omeškania vo výške 36,82 Eur. Tieto úroky boli vyčíslené od 20.11.2011 do 25.09.2014, pri úročení splatnej istiny a splatných úrokov ročným úrokom z omeškania 8 %. Pretože došlé úhrady sa započítavali najskôr na najstaršie nezaplatené splátky a ich príslušenstvo, úhradou zo dňa 04.07.2011 vo výške 2.352,42 € došlo k zaplateniu všetkých predchádzajúcich splátok. Okrem kapitalizovanej istiny v časti 776,44 € si teda žalobca neuplatnil žiadne čiastkové nároky, ktoré by vznikli pred 11.11.2011. Žalobca zároveň z dôvodu právnej istoty vyčísluje príslušenstvo pohľadávky zo sumy kapitalizovanej istiny vo výške 776,44 Eur, a to nasledovne: - príslušenstvo vo výške 253,27 Eur (zahrnuté v sume 2.077,17 Eur) vyčíslené za obdobie od 12.11.2011 do 25.09.2014 pri úročení sumy 776,44 Eur 11,35 % ročným úrokom.

17. Po zrušení rozsudku súdu I. inštancie súd doplnil dokazovanie v naznačenom smere. Z vyjadrenia žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu vyplynulo, že má za to, že ak žalovaní namietajú spôsob vyčíslenia pohľadávky iba všeobecným konštatovaním nesúhlasu s jeho vyčíslením, takéto tvrdenia nie je možné považovať za účinné popretie v zmysle § 159 ods. 1 CSP, pretože neuviedli akým spôsobom, resp. v akej výške mala byť podľa ich názoru pohľadávka správne vyčíslená. Žalobca opakovane vyčíslil jednotlivé časti nároku a vzhľadom k vnesenej námietke premlčania uviedol, že nie je premlčaných minimálne 53 splátok úveru a čo predstavuje sumu 9.522,97 Eur, pričom uvedená suma sa navýšila v dôsledku nedostatočnej platobnej disciplíny. Konečná splatnosť úveru mala nastať 22.05.2017, žalobca podal žalobu v marci 2016, t.zn. že nepremľčané sú všetky splátky od marca 2013 až po splátku 20.05.2017, ktorá sa stala splatnou v dôsledku mimoriadnej splatnosti úveru. Čo sa týka údaju RPMN, tento je v zmluve o splátkovom úvere vyčíslený správne. Nakoľko Zmluva obsahuje jednoznačný údaj o tom, koľko splátok a v akej výške a v akých termínoch majú žalovaní uhradiť, túto zmluvu nie je možné posúdiť ako bezúročnú a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukazuje na uznesenie NS SR zo dňa 22.02.2018, sp.zn. 3Cdo/146/2017. Tvrdenia PZ žalovaných považuje žalobca za nekonkrétne, všeobecné, nevyjadřili k vyjadreniam žalobcu. Namietajú výšku RPMN, nevedia z akých dôvodov, správnu výšku uviesť nevedia. Žalobca tvrdí, že výška RPMN bola vypočítaná v súlade so zákonom 258/2001 Z.z. pričom zo strany žalovaných nebol opak preukázaný jednoznačne, lebo žalovaní iba odkázali na úverové vzťahy uzavreté pred Zmluvou, ktorá je predmetom tohto sporu. Uvedené nemôže postačovať na to, aby bola zmluva posúdená ako bezúročná a bez poplatkov. Ak odvolávajú na všeobecné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa o neprijateľných zmluvných podmienkach, je potrebné podotknúť že žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku neoznačili. Čo sa týka úrokov po splatnosti poukazuje na záver prijatý v uznesení NS SR zo dňa 30.07.2019 sp.zn. 6Cdo/13/2018 v zmysle ktorého má veriteľ nárok na zaplatenie úrokov až do dňa predchádzajúceho dňu úplného splatenia úveru, čo napokon upravuje aj cit. zákon. Ak žalovaní tvrdia že veriteľ má povinnosť oboznámiť klienta o výpočte RPMN s týmto nesúhlasí, nakoľko veriteľ postupoval v súlade s ustanoveniami na ktoré sa odvoláva PZ žalovaných a oboznámil dlžníkov so Zmluvnými podmienkami. Zmluvnou podmienkou je výška RPMN a nie jej výpočet. Čo sa týka predloženia prehľadu úhrad túto povinnosť už žalobca splnil a prehľad úhrad sa nachádza v spise.

18. Z vyjadrenia žalovaných 1/, 2/ prostredníctvom právneho zástupcu bolo zistené, že uplatnený nárok popierajú, ide o spotrebiteľský spor, kde z úradnej moci je súd povinný sa zaoberať príp. existenciou neprijateľných zmluvných podmienok k zmluve, ktorá založila právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými. V zmysle týchto zásad je v prípade pochybností povinné rozhodnúť v prospech spotrebiteľa, na tieto pochybnosti upozorňujeme nasledovne: v prvom rade je pochybnosť o správnom určení výšky RPMN k zmluve, pretože v čase podpisu zmluvy boli u toho istého finančného ústavu otvorené úverové vzťahy č. 0362350235 zo dňa 11.12.2004 a 0362708436 zo dňa 31.03.2005. V zmysle právnych predpisov platných v čase podpísania zmluvy je u poskytnutia úveru poskytovateľ povinný zohľadniť pri výpočte RPMN aj existujúce úverové vzťahy, ktoré má so žiadateľom. Z uvedeného dôvodu považujú RPMN za nesprávne uvedenú, čo má za následok jej nesprávne uvedenie v zmluve. V zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. § 3 ods. 7 má veriteľ pri výpočte RPMN všeobecne brať do úvahy existujúce úverové vzťahy dlžníkov u neho. Či k uvedenému došlo nevie, nakoľko žalovaným 1./2/ nebol takýto výpočet uvedený pričom podľa § 3 ods.5 cit.zák. takýto výpočet má byť dlžníkovi daný a podľa ods.8 táto povinnosť je periodická počas trvania zmluvy. Z tohto dôvodu považujú náležitosť, ktorá je vyžadovaná citovaným zákonom za nespĺnenú, preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Vo vzorci pod písm. k má byť

uvedená číslica označujúca poradie úveru, ktorý je poskytnutý spotrebiteľovi u predmetného veriteľa, v prípade, ak je toto číslo zlé, dôjde k nesprávnemu výpočtu RPMN. Pokiaľ sa hovorí o spomínanej výške istiny ku ktorej žalobca pripočítal príslušenstvo, príslušenstvo žalovaní rozporujú z titulu nesprávneho úročenia, keďže je zrejmé, že žalobca žiada úroky z úrokov a ďalej spôsob akým žiada úroky po splatnosti, keďže oprávnený nárok by bol vtedy, ak by do dňa splatnosti bola žiadaná len oprávnená výška istiny, spolu s úrokom riadnym a od nasledujúce dňa odo dňa splatnosti žalobcovi prináleží len úrok z omeškania, z istiny. Ak má za to, že tento vzťah je podriadený občianskemu zákonníku tak aj výška úrokov, ktorá je žiadaná je nad rámec platných právnych predpisov. Čo sa týka doteraz platených súm zo strany žalovaných nebola ustálená správna výška istiny, v žalobe majú len vlastné záznamy ktoré si robili v súvislosti so svojimi úhradami, pretože zo strany SLSP nebol na požiadanie doručený prehľad o vykonaných platbách. Namietaného premlčania sa žalovaní pridriavajú.

19. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, t.j. dňa 22.06.2007.

20. Podľa § 2 písm. a) b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 1 ods. 1 cit. zákona, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

22. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

23. Podľa § 4 Zákona č. 258/2001 Z.z. (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie úšľých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. (3) Zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy, e) práva spotrebiteľa podľa § 7. (4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

24. Podľa § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

25. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol

individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

29. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

30. Vo všeobecnosti platí, že si zmluvné strany môžu dohodnúť obsah práv a povinností, ktorými sa budú riadiť. Tieto bývajú obvykle obsiahnuté priamo v zmluve, čím ale nie je vylúčená aplikácia všeobecných či iných obchodných podmienok, na ktoré zmluva môže odkazovať. Uplatnenie obchodných podmienok ale nie je neobmedzené, naopak právna úprava stanovuje základné limity. Pre spotrebiteľské zmluvy napríklad platí, že nesmú pod hrozbou absolútnej neplatnosti obsahovať dojednania, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Samotná ochrana spotrebiteľa sa však nepohybuje len na úrovni podústavného práva, ale má dopad aj do ústavnej roviny. Konkrétne ochranu spotrebiteľa možno podradiť pod ústavný princíp rovnosti (čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý sa premieta aj do súkromného práva. Princíp autonómie vôle zmluvných strán a princíp rovnosti sú zároveň doplňované princípom equity či spravodlivosti. V spotrebiteľskom práve je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení ako spotrebiteľ, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. Ochrana spotrebiteľa spadá medzi jednu z politík Európskej únie a preto posudzujúc vec z hľadiska unijného práva, systém ochrany spotrebiteľa, zavedený predovšetkým smernicou Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, vychádza z myšlienky, že sa spotrebiteľ nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo dodávateľovi (viď. napr. rozsudok zo dňa 27.6.2000 Oceano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240v/98 až C-244/98). Z tohto dôvodu, okrem obmedzení vyplývajúcich z ústavnoprávneho princípu rovnosti, možno od dodávateľa očakávať a vyžadovať, že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude chovať poctivo. Zásada poctivosti sa prejavuje okrem iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logický usporiadaný. Táto zásada nepochybne dopadá aj na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. Ako uviedol Ústavný súd Českej republiky v náleze zo dňa 11.11.2013 sp. zn. I ÚS 3512/2011, treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách - na rozdiel od obchodných zmlúv - majú slúžiť predovšetkým tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy predpisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť tomu, aby do nich, v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme, skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

31. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými vznikol spotrebiteľský vzťah zo zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 22.06.2007 v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom splátkový úver vo výške 380.000,- Sk/12.613,68 Eur, ktorý sa žalovaní zaviazali vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi a poplatkami, a to zaplatením 119 mesačných splátok po 5.413,- SK/179,68 Eur mesačne, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky.

32. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaní obsah zmluvy a všeobecných obchodných

podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalobcu vzorový text zmluvy, všeobecných obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovaným poskytol pôžičku veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaní pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľia, čo je zrejmé z ich označenia v zmluve. Preskúmaním zmluvy súd nezistil, žeby táto obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by spôsobovali hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach na neprospech spotrebiteľov. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaným bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluva obsahuje ustanovením § 4 zákon č. 258/2001 Z.z. vyžadovanú ročnú percentuálnu mieru nákladov a náležitosti v súlade s citovaným zákonným ustanovením.

33. V prípade námietky žalovaných, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala členenie splátok na splátky istiny, úrokov a poplatkov, zákonné ustanovenie umožňovalo taký výklad, podľa ktorého má zmluva obsahovať výšku splátok, pričom v tejto splátke majú byť už zahrnuté okrem istiny aj úroky a poplatky, avšak nevyžaduje sa, aby boli osobitne vyčíslené splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov (porov. aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.3 Cdo 146/2017). Vzhľadom na rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15 (a následne aj rozsudok z 05.09.2019 vo veci C-331/18) je potrebné práve takýto výklad (tzv. eurokonformný výklad) aplikovať aj na zmluvy uzatvorené pred novelizáciou zákona o spotrebiteľských úveroch účinnou od 01.05.2018. Keďže zákon (pri eurokonformnom výklade) nevyžaduje, aby v zmluve bolo uvedené vnútorné členenie splátok, nie je možné neuvádzanie tohto členenia splátok považovať ani za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ani za nekalú prax. Zákon vyžaduje (a vždy vyžadoval), aby spotrebiteľ bol informovaný o počte a výške splátok, teda spotrebiteľ od začiatku vie, o akú sumu "preplatí" poskytnutý úver a ako bude úver splácať (kedy a v akej výške bude povinný uhrádzať splátky). Ak má spotrebiteľ záujem vedieť, ako veriteľ započítava jeho splátky, má kedykoľvek možnosť vyžiadať si amortizačnú tabuľku, čím však jeho práva a povinnosti vo vzťahu k peňažným plneniam nijako nie sú dotknuté.

34. Pokiaľ ide o námietku povinnosti zohľadniť pri výpočte RPMN aj existujúce úverové vzťahy v zmysle § 3 ods.7 zák.č. 258/2001 Z.z. súd poukazuje na to, že ide o prípad, keď tento zákon výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN (pri revolvingovom type úveru, pretože sa úver čerpá a dopĺňa po neurčitý čas v dôsledku čoho sa tak menia údaje relevantné pre jeho výpočet). V takom prípade zákon stanovuje veriteľovi povinnosť najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovať spotrebiteľa o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená v postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Podľa § 3 odseku 7 zákona, ak veriteľ ponúka spotrebiteľský úver tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy č. 1 vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2. Keďže pri konkrétnom úvere je možný údaj o RPMN s presnosťou uviesť veriteľ v zmluve o úvere uviedol výšku úveru, ročnú úrokovú sadzbu a poplatky ako aj RPMN. V ostatnom sa súd stotožnil s tvrdením žalobcu v tom zmysle, že námietky žalovaných ohľadne neprijateľných zmluvných podmienok boli nekonkrétne a všeobecné a nebolo preukázané, že by niektoré spôsobovali hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľov.

35. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti odporcom na základe predmetnej zmluvy, pretože pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými preukázateľne nadobudol od pôvodného veriteľa - banky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka.

36. Pri posúdení uplatneného nároku súd sa predovšetkým zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanými 1./2/. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabrániť stavu právnej neistoty na strane povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe. Uplatnenie práva po uplynutí premlčacej doby má v občianskom súdnom konaní podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo priznať.

37. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa peňažného plnenia domáha na základe zmluvy, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka, premlčanie bolo posúdené podľa ustanovení

Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Je nepochybné, že zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. "absolútnym obchodom" a teda by sa na ňu mali vzťahovať ustanovenia Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvného vzťahu. Súd však zdôrazňuje, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, ktorou bol založený občianskoprávny vzťah, pričom postavenie žalovaných ako spotrebiteľov nespochybnil ani žalobca, a osobitnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsahuje Zák. č. 258/2001 Z.z., zákon č. 250/2007 Z.z. a Občiansky zákonník v ustanoveniach § 52 a nasl. Úpravu v Obchodnom zákonníku nemožno aplikovať na daný občianskoprávny vzťah v prípade, že niektoré otázky sú riešené osobitne v Občianskom zákonníku. Súd mal za to, že na premlčanie nároku z typicky občianskoprávneho vzťahu sa má vzťahovať Občiansky zákonník ako základný kódex súkromného práva, ktorý má vlastnú úpravu premlčania, a tá je pre spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany výhodnejšia než ustanovenia o premlčaní obsiahnuté v Obchodnom zákonníku. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd potom zastáva názor, že vzhľadom na účel inštitútu premlčania dlhšia premlčacia doba v zmysle Obchodného zákonníka /4 ročná/ zhoršuje postavenie spotrebiteľa, pretože predlžuje stav právnej neistoty odporkyne, keď podľa Občianskeho zákonníka je premlčacia doba na uplatnenie nesplateného úveru kratšia, a to 3 ročná. Ústavný súd SR v uznesení spis. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.6.2013 odmietol ako zjavne neopodstatnenú sťažnosť obchodnej spoločnosti, ktorá namietala porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 6 Co 81/2012-279 zo 14. februára 2013, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu pre premlčanie nároku voči spotrebiteľovi z úverovej zmluvy uzavretej dňa 1.1.2004. Všeobecné sudy aplikovali na úverovú zmluvu pri premlčaní pre spotrebiteľa výhodnejšie ustanovenia Občianskeho zákonníka, a nie Obchodného zákonníka, napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, pretože dospeli k záveru, že niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia. Ústavný súd SR nevyhodnotil závery prvostupňového súdu a odvolacieho súdu za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, ani za ústavne neudržateľné.

38. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že prvá splátka úveru v sume 179,68 Eur bola splatná 20.07.2007, a každá ďalšia splátka bola splatná vždy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci s konečnou splatnosťou dňa 20.05.2017, no v danom prípade došlo k predčasnému zosplateniu úveru ku dňu 09.09.2014, keď právny predchodca žalobcu pre neplnenie splátok žalovanými využil svoje právo podľa bodu 7.6.1 písm. a) VOP. V danom prípade je potrebné použiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročnú premlčaciu dobu, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Zmena v osobe veriteľa nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru stráca dlžník výhodu splátok a veriteľovi vzniká právo požadovať od dlžníka úhradu celého zostatku úveru v lehote podľa zmluvných dojednaní. V danom prípade stanovil veriteľ lehotu na splnenie dlhu 15 dní od doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré bolo žalovaným 1/, 2/ doručené 25.09.2014. Jednotlivé splátky úveru splatné do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie osobitne odo dňa zročnosti každej zo splátok. Návrh na začatie konania bol na tunajšom súde podaný dňa 10.03.2016 a preto nárok žalobcu na úhradu nezaplatených splátok splatných pred 10.03.2013 je premlčaný. Keď zročnosť prvej splátky úveru bola dojednaná na 20.07.2007, do 10.03.2013 malo byť zo strany odporcov uhradených 68 mesačných splátok x 179,68 Eur, t.j. suma 12.218,24 Eur. Z výpisu obrátov na úverovej zmluve a rozpisu platieb vyplýva, že do 10.03.2013 uhradili žalovaní sumu 7.349,04 Eur. Na splátkach zročných do 10.03.2013 teda žalovaní neuhradili sumu 4.869,20 Eur /12.218,24 Eur - 7.349,04 Eur/. Vzhľadom na uvedené je nárok žalobcu premlčaný v časti o zaplatenie zostatku úveru v sume 4.869,20 Eur.

39. Pri uplatnených úrokoch z istiny pri predčasnom zosplatení dlhu a úrokov z omeškania súd postupoval podľa zjednocujúceho stanoviska, ktoré obsahuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.6.2020: "V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru patrí veriteľovi úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností zaplatil dlžník ako cenu peňazí." Pokiaľ by zmluva zo dňa 22.06.2007 zostala v platnosti po dojednaný čas do 20.05.2017, žalovaní mali na úver uhradiť celkom sumu 21.381,76 Eur (istina 12.613,68 Eur + dojednaný úrok 8.768,08 Eur) a uhradili spolu 11.843,25 Eur(do podania žaloby do 12.05.2016 sumu 11.683,25 Eur + 160,- Eur po podaní žaloby), teda žalobcovi patrí nárok na zostatok neuhradeného dlhu v sume 9.538,51 Eur (21.381,76 - 11.843,25

Eur) z ktorého nárok na zaplatenie 4.869,20 Eur bol v zmysle vyššie uvedeného premlčaný. Súd preto uložil žalovaným povinnosť zaplatiť solidárne žalobcovi sumu vo výške 4.669,31 Eur a v ostatnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

40. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

41. Podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 3 ods.1 nar. vlády č. 87/1995 Zb. v znení nesk. predpisov výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Podľa § 10c ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

44. Mimoriadna splatnosť dlhu bola žalovaným oznámená formou obyčajnej listovej zásielky, ktorú žalovaní 1./2/ prevzali dňa 25.09.2014 (č.l. 276, 277) pričom boli vyzvaní na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 dní, ktorá uplynula dňa 10.10.2014. Od 11.10.2014 boli žalovaní s plnením celého dlhu v omeškaní a žalobca mal právo uplatniť si popri plnení z dlhu v zmysle § 517 ods.2 Obč. zákonníka aj úrok z omeškania vo výške stanovenej § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení nesk. predpisov a to s úrokom z omeškania 8% ročne, keďže predmetný záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, z priznanej sumy 4.669,31 Eur do zaplatenia. Vo zvyšnej časti uplatnený úrok z omeškania zamietol.

45. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len "C.s.p."), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Pri rozhodnutí o náhrade trov konania postupoval súd podľa § 255 ods. 2 C.s.p., a vzhľadom k tomu, že žalobca a žalovaní mali v konaní úspech len čiastočný, pričom pomer ich úspechu a neúspechu bol v podstate rovnaký súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Žalobca podanou uplatnil nárok na zaplatenie 11.115,81 Eur + 2.794,97Eur z toho úrok z úveru (598,74 +152,80 + 14,36 + 65,88 + 94,22 + 145,13 + 119,13 + 79,07 + 81,53 + 173,55 + 22,29 + 47,16 + 74,57) a úrok z omeškania (422,02 + 107,70 + 10,12 + 46,43 + 66,41 +102,29 + 83,97 + 55,73 + 57,47 + 122,32 + 15,71 + 33,24 + 52,56), spolu 13.910,78 Eur. V konaní mu bolo priznané 4.669,31 Eur + úrok z omeškania vo výške 2.506,33 Eur vyčíslený do rozhodnutia súdu. V časti o zaplatenie 160,- Eur bola žaloba žalobcom vzatá späť z dôvodu úhrady žalovanej sumy po podaní žaloby, v ktorej časti má nárok na náhradu trov konania žalobca, nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaných. Úspech žalobcu tak predstavuje 52,73 %. Žaloba bola zamietnutá v časti 6.575,14 Eur, čo predstavuje úspech žalovaných, neúspech žalobcu v rozsahu 47,27 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.